

satta Lag- samt Allmänna Besvärs- och Ekonomi-Utskottet, som öfver samma förslag afgaf utlåtande, yttrade, i fråga om äfven då föreslagen taxering och delning af byvägar genom af kommunerna utsedde gode män, att enär, äfven om man antoge, att byvägar icke äro att anse såsom byalagets enskilda tillhörighet, öfver hvilken de ega att efter godtfinnande förfoga, förhållandena på särskilda orter äro så olika, att de ej kunna genom ett allmänt stadgande regleras, ansåge Utskottet denna angelägenhet böra öfverlemnas åt byamännen sjelfva, hvilka ju alltid egde att, der öfverenskommelse om vägarnes delning och underhåll ej kunde åvägabringas, få tvisten sliten vid vederbörlig domstol.

Delande dessa åsikter, får Utskottet, i öfverensstämmelse med hvad i öfrigt här ofvan blifvit anfördt, vördsamt hemställa,

att Herrar Orres och Sandstedts ifrågavarande motioner icke må vinna bifall.

Stockholm den 21 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.

N:o 52.

Ank. till Riksd. Kansli d. 11 Mars 1867, kl. 5 e. m.

Lag-Utskottets Utlåtande, i anledning af väckt motion rörande rättighet för snöploglag att nedtaga vissa hägnader.

Under anförande, hurusom den jordbrukaren åliggande tunga att vintertiden underhålla allmänna vägar i väsendtlig mån försvårades derigenom, att hägnader utefter vägarne uppfördes eller blifvit uppförda, har Herr *M. Svensson*

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 7 Saml. 4 Afd. 8 Häft.

från Skaraborgs län, för att härutinnan bereda de väghållningskyldige lättnad, uti en inom Andra Kammaren väckt, till Lag-Utskottet remitterad motion, N:o 265, föreslagit, "att Riksdagen för sin del måtte bestämma och till Kongl. Maj:t i underdånighet aflåta skrifvelse derom, att det må vara tillåtet vederbörande snöploglag att, under tiden från och med den 1 November till den 15 derpåföljande April, årligen låta, utan ersättningsskyldighet, nedtaga sådana hägnader, hvilka, utan att vara uppsatta i egoskildnaden, befinnas vara uppförda utefter de till underhåll indelta allmänna vägar på närmare afstånd än 40 fot".

Detta förslag anser sig Utskottet icke kunna understödja. Ett stadgande i det af motionären föreslagna syfte skulle uppenbarligen lemna snöploglagen alltför vidsträckt rätt att förfoga öfver en ofta ganska dyrbar produkt af annans arbete, en rättighet så mycket vådligare som någon annan norm, än godtycket, icke finnes för utöfvandet af densamma; och Utskottet får derföre värdsamt hemställa,

att ifrågavarande motion må lemnas utan vidare afseende.

Stockholm den 21 Februari 1867.

På Utskottets vägnar:

ERIC SPARRE.